

Recensie: Piknik Horrifik***

Fort VIII Hoboken
woensdag 29 juni 2016

foto © Kathleen Michiels

Recensie:

Met Piknik Horrifik brengt Laika een theatrale installatie naar Zomer van Antwerpen. De organisatie trok daarvoor opnieuw naar Fort VIII in Hoboken, waar in 2007 "wat vliegt de tijd" toeschouwers nog massaal drijven aan het pletten waren bij Teatro de los Sentidos in hun voorstelling De herinnering van de wijn. De omgeving heeft dus iets met voorstellingen waar eten en drinken aan te pas komen. Ook zo bij het maatschappijkritische Piknik Horrifik.

Laika baseerde zich op het schilderij, het complexe drieluk de Tuin der Lusten van Jeroen Bosch. Die verwijzing is al te zien aan de buitenkant. De poort verwijst namelijk naar het schilderij als het gesloten is: een wereldbol en platte schijf tegelijkertijd maar hier dan met de oerboom centraal. Bosch is wellicht een van de eerste schilders die op die manier de wereld voorstelde.

Een man komt met zijn imaginair paard, veel meer dan een stok en een verkeerskegel zijn daar niet voor nodig "opgereden. Het paard blijkt multifunctioneel want doet tevens dienst als megafoon. "Welcome. Bienvenue." luidt het met een brede smile. Onze bestemming: het paradijs. Paradise Inc. staat in voor deze trip.

Laika slaagt er op anderhalf uur moeiteloos in om een sneer te geven richting toeristische sector (weinig ruimte voor spontaniteit en improvisatie, alles is georganiseerd en geënceneerd voor je), marketing (fake emoties, deuntjes die de happy sfeer onderstrepen en bedenkelijke baselines als "we bring back nature on your plate"), en geeft verder een niet mis te verstane ecologische en economische boodschap. Centraal staat een oerboom die meerdere kleintjes baart. De zaak wordt wat opgepompt met lucht (beeld van kunstmatige groei) tot er een volwassen boomstronk uit voortkomt, die dan ontdaan wordt van boven-en onderkant zodat die perfect past in een winkelkar. Tenslotte wordt de schors van de boom gedaan alsof het kebab is. Via een mechanisch proces wordt de zaak gedesinfecteerd, om tenslotte te eindigen in zaagmeel dat op zijn beurt weer de unieke "tree sausage" oplevert. "Per boom die geveld wordt, wordt een nieuwe geplant" verzekert Paradise Inc. ons met de glimlach.

Op die manier levert Laika kritiek op onze consumptiemaatschappij, onze verspilzucht en vooral dat de voedselindustrie maar blijft produceren en ons die hoeveelheid opdringt terwijl de vraag lager is dan het aanbod. Daardoor zijn er erg veel voedseloverschotten. De routine, de cyclus toont de voorstelling erg treffend. Hemel en hel zijn aanwezig in het werk van Bosch, en ook bij Paradise Inc. gaat het een en ander mis. Het repetitieve karakter en het morbide kantje doet op een bepaald moment dan ook denken aan Sweeney Todd. Paradise Inc. serveert een paradijselijk aperitief "fel roze van kleur uiteraard -, groene soep uit het klein paradijs, eetbare aarde, boomworst van bast en zijn vruchten, frikandel met saus, pens "Paradise Inc.", Helle sate, komkommerstronken en het aan ons stukje kunstgras erg populaire zoete turf.

Piknik Horrifik is een voorstelling die het midden houdt tussen een performance, installatie (die fontein met waterdarm, opblaasbaar zwembadje en zwembandjes als levensbron!), event en een picknick. Bij regenweer voorziet Paradise Inc. een extraatje: een persoonlijke serre die weliswaar de zichtlijnen voor anderen beperkt maar ook wij zien niet meteen een alternatief omdat er nu eenmaal overal gespeeld

